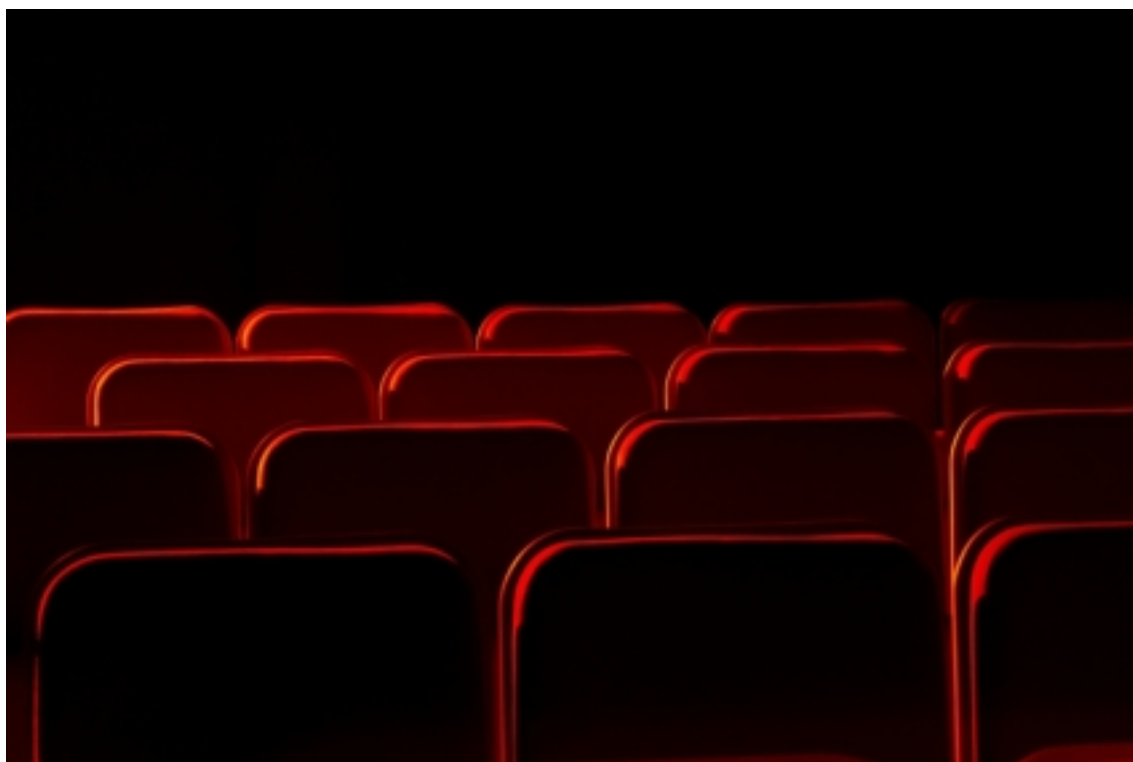

Governar un teatre més enllà de la programació

Published by [Interacció](#) [1] on 30/03/2016 - 12:44 | Last modification: 07/05/2026 - 07:23

Llegit avui, el llibre ajuda a entendre alguns dels debats actuals sobre equipaments culturals municipals. La tensió entre centralitat i proximitat, la dependència del finançament públic, la dificultat de sostenir equips professionals estables o la necessitat d'avaluar el valor públic de la cultura apareixen aquí formulats amb una claredat poc habitual. (n. de l'e., 2026)

Hi ha llibres sobre màrqueting cultural, sobre planificació estratègica o sobre economia de la cultura. N'hi ha menys que intentin explicar què significa gestionar un teatre des d'una mirada integral. *La gestión de teatros: modelos y estrategias para equipamientos culturales*, de Lluís Bonet i Héctor Schargorodsky, ocupa precisament aquest espai. Publicat aquest 2016, el llibre proposa una lectura sistèmica dels equipaments escènics i defensa que un teatre no és només un contenidor de programació artística, sinó una organització situada en la intersecció de lògiques polítiques, socials, econòmiques i culturals.

Els equipaments culturals no són només espais de programació. També són estructures de governança, treball i relació territorial

El text parteix d'una idea rellevant per al debat cultural contemporani: els teatres formen part d'un sistema escènic complex on interactuen producció, exhibició, finançament públic, mercat laboral, polítiques culturals, públics i mitjans de comunicació. Aquesta mirada permet entendre que les decisions de gestió no són merament tècniques. Programar, coproduir, fixar preus, establir aliances territorials o definir els criteris d'accés del públic són operacions que modelen el propi ecosistema cultural.

Una de les aportacions centrals del llibre és la idea que la gestió d'un teatre s'organitza a partir de tres grans projectes interrelacionats: el projecte artístic, el projecte de producció i el projecte de desenvolupament territorial. Aquesta estructura desplaça la idea del teatre com a simple infraestructura de programació i el situa com un agent cultural amb responsabilitats públiques sobre el territori i les comunitats amb què es relaciona.

El llibre també resulta especialment útil perquè combina reflexió conceptual i experiència professional. Bonet i Schargorodsky incorporen la mirada de directors, gestors i responsables d'equipaments de diversos països europeus i americans, i insisteixen en una idea que continua sent molt vigent: els models no es poden copiar mecànicament. Les estructures de gestió només funcionen si s'adapten a les condicions socials, institucionals i territorials de cada context.

El text no defensa receptes úniques. Proposa eines per pensar millor els teatres com a institucions culturals situades dins d'un sistema més ampli de relacions, desigualtats i expectatives públiques.

La seva lectura és especialment valuosa per a responsables municipals i equips de gestió cultural perquè recorda una qüestió sovint oblidada: un equipament cultural no es defineix només pel que programa, sinó per la manera com articula recursos, legitimitats, relacions territorials i formes d'accés a la cultura.

Referència

Bonet, L., & Schargorodsky, H. (2016). *La gestión de teatros: modelos y estrategias para equipamientos culturales*. Bissap Consulting.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Llibre

Categories: Recursos i publicacions

Tags: equipaments culturals

Tags: gestió cultural

Tags: governança cultural

Tags: arts i creació

Tags: valor públic de la cultura

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2016/governar-un-teatre%20>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/la-gestion-de-teatros.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/6526>